

RAFAEL

Uredništvo: HEERLEN, Uilestraat 12a, Holandija.
Štev. 12.

DECEMBER 1933

Izdajejo: Slovenski izselj. duhovniki.
Leto III.

SLAVA BOGU NA VIŠAVAH...

Iz vere, iz grehov zablod,
iz strašnih paganskih temin,
iz vede iskanja in zmot
v nebo gre klic za pomoč.

In glej, z nebeških višin
vzplamti čudovita luč:
prihaja Kristus Gospod
tolažbo in mir nesoč.

O bodi slava Bogu na višavah,
tolažba in mir trpečim v nižavah!

(Ksaver Meško.)

JEZUS PRIHAJA.

Jezus prihaja, odpirajte vrata!
Stroji v tovarnah ugasli so v mir,
v nizkih barakah so luči prižgane,
oj luči ves božji večer.

Jezus prihaja, pripravite hiše!
Tiho govorili bomo ves čas,
nič več ne pojde iz naše sredine,
oj nič več ne pojde od nas!.....

(Svjatoslav.)

SLOVENSKA ŠKOFA IZSELJENCEM!

Letos obhajamo 1900 letnico Odrešenja. Vse ljudi je Jezus Kristus s svojo smrtjo na križu odrešil, vsem je zaslužil milosti, ki so protrebne za zveličanje, tudi Vam, predragi v Gospodu, ki ste daleč od domačega kraja, med tujimi ljudmi, ki govore drug jezik in morda žive po drugi veri. Zato je prav, da se tudi Vi, raztreseni po vsej širni zemlji, spomnite svojega Odrešenja in si pridobite zveličavne milosti, ki Vam pomagajo, da pridete nekoč v svojo pravo večno domovino — kjer se bomo sešli vsi, ki verujemo v Jezusa Kristusa in ga ljubimo.

S križem in trpljenjem nas je Jezus odrešil. Ta težki in krvavi način odrešenja je zahtevala božja pravičnost in Jezus ga je prostovoljno zgolj iz ljubezni do nas ljudi izvršil. Moral je prehoditi mučni križev pot, moral se je dati na križ pribiti in v neznosnih mukah na njem umreti. Ako tega ne bi bil storil, bi mi ne mogli iz svojih grehov in bi nam pot v srečnejšo večnost bila zaprta. V živi veri se moramo Jezusu iz vsega srca zahvaliti za neprecenljivo dobroto odrešenja. Hvalježnost Jezusu Kristusu je naša prva dolžnost vedno, posebno še v tem svetem letu.

Druga dolžnost pa je, da spoznamo in si zapomnimo pomembni nauk Jezusovega križa. Ako Sin božji po svoji človeški naravi ni mogel v nebeško slavo drugače kakor po križevem potu, potem si tudi mi ne smemo domišljevati, da bi mogli v večno srečo priti brez trpljenja. Tudi nam je križ najzvestejši spremljevalec v življenju, ki nas nikdar ne zapusti. Križ nam je povsod pripravljen in ne moremo mu uiti, če se še tako daleč preselimo. Križ nositi moramo in sicer vsak dan, nihče se ga ubraniti ne more. Če kdo še tako tuhta in skuša svoje življenje lepo in udobno urediti, skrbem, boleznimi in smrti ne more zapreti vrat, z nobenim denarjem se ne more odkupiti. V duhu Kristusovem moramo križ sprejeti vdano in z zaupanjem, kajti On, ki nas je na križu odrešil, nam bo tudi pomagal križ nositi, da nam ne bo pretežak. Ako ga nosimo v ljubezni do Križanega, ni težak, saj ljubezen najtežja bremena olajša. Le glejte matere in očete, koliko prenesejo in pretrpijo za otroke, katere ljubijo. Ljubezen vse prenese, vse pretrpi. Če v ljubezni božji svoje vsakdanje trpljenje nosimo, bo nam v zveličanje, bo vsakdanji križev pot tudi nam pot v neminljivo slavo in večno srečo.

Tretja dolžnost naša je, da si pridobimo milosti, katere nam je Jezus Kristus s svojo smrtjo pripravil. Ko nas je Jezus odrešil, nam ni vzel svobodne volje, ni nam sadove križa vsilil, ampak na razpolago nam jih je dal, izročil jih svoji sveti Cerкви, da jih ona deli vsem, ki jih sprejeti hočejo. Torej je od vsakega posameznika odvisno, ali sprejme milosti ali pa jih zanemarja in zavrže. Kdor jih zanemarja in sprejeti noče, temu tudi Jezusova bridka smrt ni v odrešenje, temveč ostane v svojih grehah. Torej, predragi v Gospodu, sprejemajte milosti Odrešenja iz rok svete Cerkve, ki jih deli v daritvi sv. maše in sv. zakramentih. Svete maše se vsako nedeljo in zapovedan praznik vestno, redno in pobožno udeležujte. Četudi pridige na tujem jeziku ali petja ne bi razumeli, daritev sv. maše je vendar ista kakor doma, isti Jezus obnavlja svojo krvavo daritev na križu in Vam deli milosti, kolikor so Vaše duše za nje pripravljene. In sveti zakramenti od krsta do poslednjega bolniškega maziljenja so vsi v naše posvečenje in odrešenje postavljeni. Zato jih morate prejemati, zlasti spoved in sv. obhajilo, da v Vaših dušah zamrlo življenje znova obujate in vzdržujete.

Pa boste rekli: Saj bi hodili k sv. maši in prejemali sv. zakramente, ož kako radi, pa ni ne cerkve ne duhovnika blizu, daleč proč od katoliškega življenja smo v sredi drugovercev. Kako naj si pridobivamo milosti Odrešenja? Na to Vam odgovorjam, da je Jezus tudi Vam propravil milosti in Vam jih deli, ker brez lastne krivde ne morete k sv. maši in k zakramentom. Kaj naj storite? Glejte, ob nedeljah in praznikih si vzemi pol ure časa, če imaš družino, naj se vsa družina zbere in skupno molite in v duhu prisostvujte sv. maši. Bog bo videl željo v Vaših srcih in jo bo sprejel kakor da

ste res pri sv. maši in bo Vaše molitve po Jezusu Kristusu uslišal.

K spovedi ne morete, ker ni spovednika, vsaj ne takega, ki bi razumel naš jezik. Ali morate potem v smrtnih grehah naprej živeti? O, nikakor ne. Jezus je tudi Vam pripravil sredstvo, da brez dejanske spovedi očistite svoje duše. Kesati se morate svojih grehov in sicer s popolnim kesanjem, to je iz ljubezni do Boga, do Križanega Jezusa in pa namen imeti, da se boste grehov, ki jih obžalujete tudi resnično spovedali, kadar boste priložnost imeli za sveto spoved. S takim kesanjem si morete vedno in povsod očistiti dušo, ni Vam treba v grehah živeti, četudi spovednika nimate na razpolago. Pomislite, kakó je naš Odrešenik dober, da nam je dal v kesanju že odpuščanje grehov. Uporabljate torej kesanje pridno v svoje veličanje. Naučite kesanja tudi svoje otroke, da ga bodo znali, se ga navadili in s tem sebi milosti Odrešenja pridobivali. To storite in boste živeli resnično nadnaravno življenje, ki je pot v nebesa. Da bi vsi tako ravnali in izkoristili Jezusovo Odrešenje, to je moja želja za Vas in moja iskrena prošnja na letošnjo izseljeniško nedeljo. Blagoslov Vsemogočnega Boga † Očeta in † Sina in Svetega † Duha naj pride na Vas in naj pri Vas vedno ostane. Amen.

V Ljubljani na praznik vseh svetnikov 1933.

† Gregorij Rožman,
škof ljubljanski.

Ljubljani izseljenci.

Odkar sem letos na praznik Marijinega Vnebovzvetja v mariborski stolni cerkvi zavzel sedež lavantinske škofije in prevzel Apostolsko Administracijo delov krške, sekovske in somboteljske škofije, nisem našel lepše priložnosti, da Vam kot novi škof lavantinski pošljem v tujino svoj prvi nadpastirski pozdrav, kakor je prva Adventna nedelja, ki je posvečena spominu slovenskih izseljencev.

Na Vas, dragi izseljenci, sem mislil, ko sem ob nastopu svoje nove službe v ljubezni božji pozdravljal duhovnike in vernike izročene mi škofije ter rekel: „Končno pozdrav globokega sočutja vsem trpinom Lavantinske škofije: ubožcem, ki so brez strehe in hrane; brezposelnim, ki iščejo dela in zasluzka, pa ga ne najdejo; ... vsem, ki so žalostnega in potrtega srca. Bog sam ve, kako rad bi slehernemu odvzel ali olajšal njegovo bedo in bol! K svojemu Zveličarju, ki ni imel, kamor bi glavo naslonil (Mat. 8, 20), ki je bil Mož bolečin (Iz. 53, 3) v pravem pomenu besede, ki je izpil kelih trpljenja do zadnje kaplje: k Njemu molim, naj potegne vse, ki jih tlači ta ali ona težava, na Svoje božje srce, da bodo tam iskali in našli pomoč in tolažbo.”

Dasi Vas, ljubljani izseljenci, nosim zapisane v svojem srcu, vendar bom na Izseljeniško Nedeljo zopet in zopet ponavljal pri sv. daritvi, „naj potegne božji Zveličar vse, ki jih v tujini tlači ta ali ona težava, na Svoje božje srce, da bodo tam iskali in našli pomoč in tolažbo.”

Kakor iz vse duše želim, da najde vsak v tujini svoj košček kruha, ki mu ga domovina ni mogla dati, tako Vas v ljubezni božji opominjam, da pri sedanji gospodarski negotovosti ohranite tudi ob največji preizkušnji zaupanje v božjo Previdnost. Ni je stiske, ne težave tako velike, da bi je vsemogočni in usmiljeni Bog ne mogel ali ne hotel preložiti! A še bolj me skrbi in boli nevarnost, kateri je izpostavljena v tujini Vaša vera in Vaša večna sreča, zlasti v krajih, kjer nimate svojega duhovnika, ali živite med ljudmi, ki niso katoličani. Obljubujem Vam, da ne bom prenehal moliti in prositi presv. Srca božjega, da ne odstopite od vere v Boga pa tudi ne od Njegovih zapovedi, in ne od sv. Cerkve, v kateri ste krščeni in vzgojeni.

A še eno Vam obljubujem: da bo odslej poleg skrbi, ki mi jih nalaga v škofiji nadpastirska služba, moja stalna in stalna skrb, kako z božjo pomočjo zagotoviti slov. izseljencem primerno število slovenskih duhovnikov, pa naj tudi doma nimamo preobilja dušnih pastirjev! Molite še Vi, da mi pri

tem trudu podeli Bog svojo milost in svoj blagoslov.

V to Vam pošiljam prvič svoj nadpastirski blagoslov, ki naj Vas poleg mojih molitev spremlja skozi življenje ter naj potrdi in izvrši, kar prosim in želim!

Naj bo Ime Gospodovo slavljeno — zdaj in vekomaj!

Naša pomoč v Imenu Gospodovem, ki je ustvaril nebo in zemljo!

Naj Vas blagoslovi vsemogočni Bog † Oče in † Sin in † Sveti Duh. Amen.

† Ivan Jožef,

škof lavatinski.

* * *

Kdor žali ubožca, zaničuje njegovega Stvarnika — časti pa ga, kdor se usmili siromaka.

HOLANDIJA.

Službe božje.

V soboto 23. decembra zvečer spovedovanje v Nieuw-Einde ob 5., v Nieuwenhagen om 5½.

V nedeljo 24. dec. ob 9. sv. maše v Nieuw Einde in Nieuwenhagen, pred sv. mašo spovedovanje. — Isti dan popoldan od 3—4 spovedovanje v Brunssum /farna cerkev/, ob 4. tam večernice s slovensko pridigo.

Na Božič 25. dec. sv. maše ob 9. v Brunssum /pri sestrah/ in v Gezellenhuis Emma, pred sv. mašo spovedovanje.

Na Stefanovo sv. maša ob 9. v Nieuw Einde in Nieuwenhagen, pred sv. mašo spovedovanje. Isti dan pop. ob 4. večernice v Chevremont s slovensko pridigo.

31. decembra ob 9. sv. maša v Chevremont.

1. januarja ob 9. sv. maša v Maastricht.

7. januarja sv. maše ob 9. v Lindenheuvel in Chevremont.

Prosveta.

Miklavžev večer so imeli 17. decembra v Hoensbroeku.

Božičen večer bo v nedeljo 24. dec. ob ¼4. pop. v Nieuw Einde.

Družinski večer priredi društvo v Chevremont 26. decembra po večernicah.

Božičnico imajo 31. decembra ob 4. pop. v Nieuwenhagen. Pridite!

Proslava državnega praznika in izseljeniške nedelje,

v Heerlerheide 3. decembra je bila ena najlepših in največja častnejših prireditev, kar so jih doživeli naši rojaki v Holandiji. Najbrž se še nikdar ni vršila nobena proslava s takim zanosom, s takim notranjim prepričanjem, kakor ravno ta. Vse je bilo spontano, odraz prepričevalnih idej, ki vodijo naša društva, ki pronicajo iz naše narodne šolske mladine. Celotna proslava je pokazala, da je bil ves njen program delo dolgih let, v katerih se je vzgajal naš narod v boju za svoje svete ideale. Med tem, ko je nekaj naši bratov, ki so se včasih sicer trkali na svoja narodna prsa, prešlo v komunistični tabor in sledé svojemu „idealju“ odišlo v Rusijo potem, ko so zadali našim vrlim možem še nekaj krivičnih udarcev, so ostali naši pogumni in dobri Slovenci zvesti svojim načelom ter so se strnili v močan krog, ki je pokazal ravno o priliki tega praznika vso svojo organizatorično in borbena moč.

Zvesti svoji veri, ki nam je Bog vir vsega drugega, smo se zbrali najprej v cerkvi ter v skupni molitvi prosili večno Modrost pomoči za se in za blagoslov naši domovini. Duhovnik je odmolil molitev za kralja, narod je pa zapel navdušeno „Bože pravde“. Pater Preac iz Leuvena je v globokih besedah orisal pomen tega dneva ter v markantnih besedah podčrtal ljubezen izseljencev do svoje domovine, katera ljubezen pronica iz korenin vere. Taka ljubezen nikdar ne mine!

Program v dvorani je trajal cele štire ure. Začel se je z državno himno, ki jo je zaigrala naša godba iz Brunssuma.

Po otvoritvi proslave Zvezinega predsednika g. Kronovška, je pozdravila navzočega konsula g. Dupont in njegovo gospo soprogo Kampušova Anica. Nato so sledili govori g. konsula, ki je izražal svoje veselje, da je zastopnik tako blagega naroda, ki tako ljubi svoj dom; g. dekan Nicolaye je povdarjal, da naj ostanemo še vnaprej tako dobri katoliki, zastopnik Ministarstva Socijalne politike in narodnega zdravja g. Pavlakovič iz Düsseldorfa je bil nad vse vznemirjen nad tako lepim številom udeležencev, ki so napolnili dvorano do zadnjega kotička ter povdarjal, naj ima naš narod polno zaupanje v Ministarstvo socijalne politike, ki je pokazalo svoje simpatije do izseljencev v Holandiji s tem, da je poslalo svojega zastopnika; inženir rudnika Oranje Nassau g. Raets je lepih besedah podčrtal, da moramo zlasti v današnjih težkih časih zvesti ostati sv. veri, ker sicer postaja življenje za nas večkrat brezupno; kaj prisrčen je bil nagovor gdčne Gerre van den Boogaard, ki je bila pred nekaj meseci zopet v naši domovini ter nam topot izročila pozdrave naših dveh slovenskih škofov ter željo, da molimo za našo domovino; govorila sta tudi p. Teotim in g. Oberžan.

Ena najlepših slik je bil nastop treh slovenskih „deklet“, gosposdičen Marije Ažman, Milice Grafenauer in Olge Sadravec, ki so v spremstvu mali šolarik nastopile v narodni obleki ter odpele nekaj naših najlepših pesmi. Nato so nastopili še pevski zbor iz Heerlerheide „Zvon“, mešan pevski zbor pod vodstvom g. Kronovška, tamburaši iz Nieuwenhagen in Brunssuma: vsi so jako dobri rešili svoje naloge. Sledila je nato mladina v treh skupinah: večji in manjši šolarji ter „dekliški krožek“. Otroci v narodnih nošah so peli, deklamirali, rajali, da jih je bilo veselje gledati. „Dekliški krožek“ je nastopil v oblekah z narodno vezzenino, ki so jo dekleta pod vodstvom gdčne Ažmanove sama izgotovila z nekaterimi dekliškimi pesmi ter zaključil celo prireditev s kolo-plesom. Med šolarji so posamezno nastopili Emil Kužnikov z deklamacijo: „Zahvala očetu rudarju“, Ivanka in Slavica Zajc s klavirjem in gosli, Rudi Ravnikarjev s svojim očetom /igrala sta na gosli in citre/, Jozek Raspetov s citrami. Karl in Franc Ožek s harmoniko in gosli, Petanovi hčerki s klavirjem in gosli ter citraši iz Chevremonta pod vodstvom skrbnega g. Belinca.

Op koncu prireditve so še govorili predsednik zveze poljskih društev, gg. Žnidaršič iz Nieuwenhagen in Pouh iz Lutterade, ki so vsi v lepih besedah povdarjali pomen današnjega dne ter sličnih proslav sploh.

G. Pavlakovič se je ponovno zahvalil prirediteljem za tako lepo prireditev. Z mogočnim trikratnim vzklikom jugoslovanskemu vladarju, ki ga je cela dvorana ponovila stoje, se je zaključila ta lepa slovesnost.

Vsem navzočim ostane ta dan v najlepšem spominu. Zato je tem bolj bolesto odjeknila vest, podana na mestu, kjer se ne bi nikdar pričakovalo, da proslava ni odgovorila name-nu; zlasti je še zabolelo, ker se je na prireditvi zlasti od zastopnikov naše oblasti častitalo k tako leno uspeli prireditvi.

Eno je gotovo: Prireditelji so odhajali domov z globoko zavestjo, da so izvršili svojo veliko narodno delo. Ta strnjena vrsta naših dobrih jugoslovanskih mož in žena organizirana v društvih sv. Barbare je svoječasno, ne da bi o tem pisala no listih in razglašala v javnosti, zato pa tem intenzivneje bila boj z raznimi narodnimi sovražniki: razbila jih je, tudi one „Lažinarodnjake“, ki so se ovijali v trobojnico, pod svojimi suknjami pa nosili rdečo zastavo kladivo in srp. Pokazala pa je tudi naša strnjena vrsta, da je vsa njena moč v tej borbi — v veri! V luči vere ljubimo svoj dom!

Razne vesti.

Praznik rojstnega dne Nj. Veličanstva kralja Aleksandra so praznovala naša društva v nedeljo 17. decembra v Eygelshoven. „Dajte Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega“! Najprej smo se zbrali v cerkvi k skupni molitvi, potem pa skoro napolnili velikansko dvorano pri Nolsu. Več govornikov je nastopilo, kakor g. Kronovšek, g. Klinar, šolska deca so deklamirali in peli; prav posrečen je bil zlasti

nastop zbornih deklamatorjev „Ljudstvo in dom“, dekliski krožek je zopet zažvrgolel in zaplesal „kolo“. Nazadnje nam je pa g. Oberžan predvajal dva lepa filma „Jugoslavija“ in „Slovenski običaji“ ter zaključil z „Lurdom“. Hvala prirediteljem za ta lep večer!

Lutterade. Letošnja vinska trgatev je bila zopet prav živahna. Udeležili so se je tudi domači duhovniki in župan iz Geleena.

V rudniku se je ponesrečil F. Košir, nahajal se je dalj časa v bolnici v Sittard.

Godbo tamburašev smo si zasnovali.

Drugo nedeljo v decembru smo imeli zopet večernice; obisk je bil zelo lep. Nato nas je pa naš slovenski duhovnik razveselil z lepim filmom v Volkshuis.

Spekholzerheide. Malo nas je, pa se imamo včasih prav lepo. Tudi ženimo se. 16. decembra smo peljali pred oltar našega dobrega Jozefa Kravanja, goriškega Slovenca, ki se je poročil z ožjo rojakinjo gđco Antonjo Komac. Obred je izvršil v tukajšni župni cerkvi slovenski duhovnik. Mlademu paru častitamo ter želimo obilo blagoslova božjega!

Za revne Slovence sta poslala manjše zneske g. Belinc iz Chevremona in šolarica Cebin, ki je pobirala v Eygelshoven. Po 1-gold. so darovali: A. Krošovec /1.25 fls/, A. Kvirik, Marija Richter, Osojnik, M. Graber.

Kr. Konsulat razglša: Vojni obvezniki, ki še niso bili na naboru, naj se javijo tekom meseca januarja v pisarni tukajšnega konsulata. Vršil se bo namreč v kratkem nabor.

Opozarjamo pa čl. 45 zakona o vojski in mornarici, po katerem vojaški obveznik, ki se nahaja v tujini ni dolžan iti v domovino služiti vojaški rok, če se za stalno pred svojim 32 letom starosti ne vrne v Jugoslavijo. Pač pa imajo vsi oni, ki pridejo na nabor in tako zadoste svoji vojaški dolžnosti, pravico, da dobe svoj redni potni list, dočim se vsem onim, ki tega ne store, potni list ne sme izstaviti.

Glede naturalizacije se nekateri naši rojaki obračajo na razne oblasti, pa plačujejo velike zneske za dokumente itd. Opozarjamo, da si ne more nihče prej pridobiti holanskega državljanstva, dokler ni prejel od naše države odpustnice. Zato se v tej stvari obrni najprej na naš konsulat.

Prevoz inventarja brezposelnih po domovini. Kr. Konsulat v Heerlenu nas prosi, da objavimo:

Z dne 9. junija 1933 pod št. 272. je poslal ta konsulat na Ministarstvo socijalne politike in narodnega zdravja v Beogradu prošnjo za brezplačen prevoz pohištva po domovini. Na to vlogo je prejel Konsulat od imenovanega ministrstva izseljeniški odsek, z dne 4. julija 1933 pod št. 24790 sledeči odgovor:

„V zvezi tamošnjega akta br. 272 od 9. 6. tl. v zadevi prevoza pohištva naših izseljencev povratnikov od naše meje do mesta bivanja, čast je obvestiti Kr. Konsulat, da je to ministrstvo že večkrat prosilo ministrstvo prometa za odobrenje brezplačnega ali vsaj režijskega prevoza pohištva naših izseljencev povratnikov od naše meje do mesta bivanja, toda ministrstvo prometa je to odbilo.

Ostala je edino ta rešitev, da se naši izseljenci povratniki odpremijo kakor brezposelni delavci v domovini s tem, da jim po odobrenju ministrstva prometa borza dela daje od naše meje do mesta bivanja polovično vozno karto, a glede ostalega jim po možnosti pomagajo izseljeniške oblasti.“

SLUZBE BOZJE V BELGIJI.

Za božične praznike bo obiskal naše Slovence domač duhovnik. V vseh kolonijah bo prilika za sv. spoved, slovenska pridiga in sv. maša.

Vsi naši rojaki se vabijo, da prihite ob spodaj označeni uri k slovenski službi božji.

Služba božja bo: 23. dec. zvečer od 6—7 ure spovedovanje v Eysden-St. Barbara,

24. dec. dopol. od 7—9 spoved, ob 9. sv. maša v Eysden, popold. ob 5. večernice s pridigo v Zwartbergu, nato istotam spovedovanje,

25. dec. dopold. od 7—8 spovedovanje, ob 8. sv. maša v Winterslag,

od 10—11. spovedovanje, ob 11. sv. maša v Zwartberg,

popoldan ob 4. večernice s pridigo in spovedovanje v Waterschei,

26. dec. dopold. od 6—8 spovedovanje, ob 8. sv. maša v Waterschei.

Pridite, božje Dete nas vabi!

Odškodnina za naše ljudi, ki so se v Belgiji ponesrečili.

Po belgijskem zakonu o zavarovanju delavcev imajo starši neoženjenega delavca, ki se je smrtno ponesrečil pri delu, pravico de odškodnine samo tedaj, ako dokažejo, da jim je sin od svojega zaslužka pošiljal določeno svoto.

Kot dokaz za to se smatrajo: receptisi denarnih pisem, iz katerih se razvidi, da je sin tega in tega dne poslal določeno svoto denarja; potrdilo pošte, da je bila tega in tega dne izročena staršem ta in ta vsota, ki jim jo je poslal pokojni sin; potrdilo bank z navedbo višine vsote, dneva izplačila, imena pošiljalca in imena sprejemnika itd.

Poslaništvu se niti v enem primeru ni posrečilo izposlovati odškodnino roditeljem pri delu smrtno ponesrečenega delavca, ravno zato, ker ni moglo doprinesiti potrebnih dokazov, da so starši dejansko prejeli podporo od sina, čeprav ni potrebno dokazati, da so podporo stalno prejeli.

Zainteresirani vedno izjavljajo, da so raztrgali in vrgli proč potrdila o prejetem denarju, ker niso vedeli, da bi jim to kdaj utegnulo koristiti, in niso računali na to, da se nekega dne utegne pripetiti nesreča.

Na ta način so naši siromašni ljudje izgubili težke tisočake, ki so ostali v blagajnah zavarovalnic.

Zato naj žene in starši naših izseljencev v Belgiji skrbno hranijo vsa potrdila o denarnih pošiljkah iz Belgije, da jih najdejo, če bi zaradi nesreče pri delu izgubili svojega hranitelja.

Taki slučajji so na žalost le prepogosti in je zato treba z njimi računati.

(Iz izseljenskega komisarijata ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, Zagreb.)

NEMCIJA.

Narodni praznik in proslava sv. Barbare.

V nedeljo 3. decembra smo obhajali tukaj narodni praznik naše države. Ob tej priliki so nas posetili zastopniki nemške oblasti, in naši državni predstavniki ter sosedna društva iz Hochheide in Meerbecka. Zjutraj pri sv. maši je imelo drutvo skupno sv. obhajilo, ki so se ga udeležili člani polnoštevilno. Popoldan so bile večernice, ki jih je opravil izseljeniški komisar g. Goričar ob asistenci domačega g. kaplana, našega prezasa. Bili so navzoči tudi gg. generalni konsul Pantič, dr. Ribar, in Zivadinovic. Za tem je sledila narodna proslava v društveni dvorani Thomas.

Po uvodni besedi g. predsednika, ki je povdarjal velik pomen tega dne, je povzel besedo generalni konzul ter v krasnih besedah orisal zgodovinski razvoj naše države, spominjajoč se krvavih žrtev, ki so padle za našo svobodo. — Opominjal nas je, da ostanimo zvesti tudi v tujini svoji domovini in njeni avtoriteti.

V tem smislu sta govorila tudi oba gg. konsula.

Zastopnik nemške oblasti je z veseljem povdarjal našo medsebojno vzajemnost in ljubezen ter se pohvalno izrazil o našem prijateljstvu do Nemčije in njene gostoljubnosti.

Z žalostjo smo vzeli na znanje vest, da se poslavlja od naš ljubljene g. dr. Ribar, konsul. Pomirli smo se še le,

ko nam je zagotovil, da se nas bo vedno tudi v domovini s hvaležnostjo spominjal.

Slavnost se je zključila s tradicionalnimi klobasami. Pravijo, da gre pot do srca skozi želodec. Vabič.

Za poplavljenca v Sloveniji se je pobiralo med Slovenci v Nemčiji. Darovali so: Društvo sv. Barbare v Essen-Karnap 5. Rm., g. Starc 1 Rm, Plahutnik Iv. 2.50 Rm, Košir L. 1 Rm, Gračner Fr. 1 Rm, K. Demarki 1 Rm, Fr. Juhant 0.50 Rm, Fr. Centrih 0.50 Rm, Ant. Oven 0.50 Rm, Ign. Kokalj 0.50 Rm, M. Žitnik 0.50 Rm, J. Trdin 0.50 Rm, A. Seručnik 0.50 Rb, F. Zupančič 0.50 Rm, dalje po 0.50 Rm: A. Gantar, Ign. Per, H. Feis, I. Brunik, F. Hačin, J. Hren, F. Grešica, K. Streiner, J. Zupančič, J. Jeretina.

Društvo sv. Barbare in Rožn. venska bratovščina Wehofen: 5 Rm.: Fr. Hočevnar, po 1 Rm.: J. Novak, M. Kralj, M. Koštomaj.

Društvo v Marxloch: po 0.50 Rm.: J. Čič, F. Dernovšek, 9. Malis /1 Rm/, A. Kolenc, C. Burnik, O. Vidovšek, B. Keržič, Oražem /1 Rm/, Dolšak, Golar /1 Rm/, Ribič, I. Smodej, A. Kodra, I. Kočar, po 1 Rm.: Pušnik, Pavkovič, A. Amers.

Društvo v Suderwich: 5 Rm po 1 Rm.: A. Korošec, I. Tovornik, M. Kaša, L. Starc, M. Burkelca, I. Kšela, I. Medveek, po 0.60: Fr. Post, po 5 Opf.: Vohe Ulaga, po 40 pf.: Rožun, hči.

Društvo v Scherlebeck: po 50 pf.: Ramšak, žena Kotar, A. Praprotnik, Mežnar, Hočevnar, po 1 Rm: I. Dornik, po 30 ob. 20 pf.: Krut, F. Sranja, A. Spranja, Plešek, Doberšek, Selan, J. Ules, I. Kralič, I. Dornik.

Iz Hülsa: po 5 Opf.: I. Mežnar, M. Pfajfar, Kotar, 30 pf.: Volke, 10 pf.: Pavčnik.

Društvo in rožn. bratovščina v Wanne-Fickel: 9.70 Rm.

Društvo in žene iz Dortmund-Eving: 10 Rm.

Društvo in rož. venska bratovščina v Gladbeck: 50 Rm. Bratovščina rož. venca v Moers-Meerbeck: 7.30 Rm.

Društvo sv. Barbare Moers-Meerbeck iz blagajne: 20 Rm, nabrano pri članih: 14.96 Rm, med temi I. Krap: 5 Rm.

Društvo in rožn. venska bratovščina v Homberg-Hochheide: 29 Rm. Skupno 203.81 Rm. Lindič.

Dopis iz Gladbecka.

Članom društva sv. Barbare je bilo znano, da je naš nrezec preč. g. vikar Tensundern romal v sveto deželo. Zelo navdušeno smo ga sprejeli, ko se je zojet vrnil s svojega potovanja. V nedeljo 15. oktobra smo se zbrali zato k mesečnemu sestanku, potem ko smo imeli v cerkvi večernice in običajno procesijo Matere božje. Udeležilo se nas je okrog 200 Slovencev.

Pri vstopu v dvorano pe zaorel navdušen živio došlemu g. prezesu. Po kratkem uvodu društvenega predsednika nam je g. Tensundern prav živo opisal svojo potovanje v sveto deželo. Samo nekaj kratkih misli naj povzamemo iz tega nad vse zanimivega predavanja.

8. septembra je odrinil preko Avstrije v Italijo, tam se 13. sept. v Benetkah vkrcal na jugoslovanski parnik „Kraljica Marija“. Več narodov je bilo na ladji, ki so romali v sveto deželo. Na več krajih se je parnik ustavil, skoro povsod je bilo pa srečati kakega Slovenca, tako v Aziji, kakor v Afriki. Kako strašno je naš ubogi narod raztresen po svetu! — Neko posebno čustvo prevzame človeka, ko stoji na tla svete dežele, na tista tla, kjer je pred 1900 leti živel naš Odrašenik — Kristus Kralj. Ogleдал se je mesto Bethlehem, Jeruzalem, dalje Kalvarijo, vrt Getzemani, kjer še stoji stara drevesa, ki so bila priče strašnega trpljenja Gospodovega na veliki četrtek zvečer. Gospod predavatelj je rekel, da bi pač vsak katoliški duhovnik in učitelj moral enkrat poromati v to sveto deželo da bi potem lažje učil sv. vero, ki jo je naš Gospod v teh krajih sejal v človeška srca. Pripovedoval je g. Tensundern tudi o prebivalcih v teh krajih, ki so v velikem številu črni, o njihovem življenju, navadah itd. Hrana ni bila

baje bogvekaj, vročina pa neznosna. Voda se dobiva le na karte.

Koncem svojega govora, ki je žel g. govornik zanj veliko navdušeno ploskanje, je razdelil podobice iz svete dežele. Cela slovesnost je končala z nekaterimi našimi domačimi pesmi.

Herne - Holthausen.

Ze 7 let neprenehoma pobira naše najboljše člane društva sv. Barbare. Leta 1927 je umrl 20 leten mladenič Matija Vozel, leta 1928 je bil ponesrečen Miha Salobir, 1929 je umrl Joze Berns, 1930 je bil ponesrečen predsednik našega društva Karol Pisanec, 1931 je murl Matija Vozel, 1932 smo izgubili Franca Ferjančiči, letos 15. novembra je umrl naš ustanovitelj Ivan Boštjančič. Bil je tudi odbornik Zveze jugoslovanskih društev ter poverjenik pogrebne blagaine. Rojen je bil v Sv. Petru pod sv. gorami, kjer zapušča svojega brata, tu pa staro mater. Pri težkem rudarskem poklicu, zlasti še, ker mu je prei umrla žena, je vzgojil otroke sam v narodnem in katoliškem duhu.

Pogreb j e bil zelo lep, 5 zastav in godba ga je spremljala, udeležilo se je pogreba tudi zastopstvo našega konsulata iz Düsseldorfa. Izseljeniški komisar čg. Goričar se je z ganljivimi besedami poslovil od pokojnega pri odprtem grobu. Govoril je tudi g. Koncilja in Nemeč — predsednik krščanske in kulturne organizacije. V hiši žalosti je govoril g. Bolha.

Društvo sv. Barbare in sorodniki pokojnega se zahvaljujejo vsem udeležencem za cvetje in spremstvo.

Vsem preostalim naše iskreno sožalje! Pokojnega pa priporočamo v pobožno solitev!

Zveza jugosl. društev v Nemči.

Za poplavljenca so darovali še: Društvo sv. Barbare iz Moers-Meerbecka 5 Rm. rožn. venska bratovščina Dortmund-Dorstfeld 8.50 Rm.

FRANCIJA.

MERLEBACH.

„Dar uboge vdove“ je po besedah sv. pisma pred Bogom več vreden ko cekin bogataša. Upamo, da bo tudi dar naših revnih delavcev enako ljub Bogu in ljudem. Namreč dar za slovenske poplavljenca. Darovali so: Člani podp. društva sv. Barbara Freyming-Merlebach: Bavdek Jože fr. 10. Grčar Al. fr. 10, Škruba 9nton fr. 10, Moltara fr. 10. Žibert Franc fr. 5, Jakič Franc fr. 10, Vozel fr. 10, dalje Borovšak fr. 5, Knapič fr. 5, Krevelj fr. 5.

Podp. drutvo „Edinost“, Freyming-Merlebach fr. 150.—

Podp. drutvo „sv. Barbara“ „ fr. 75.—

Podp. društvo „sv. Barbara“, Creutzwald fr. 60.—

Podp. društvo „Edinost“, Creutzwald fr. 60.—

Cerkvena zbirka v Merlebachu na praznik Kristusa Kralja fr. 55.—; Neimenovani fr. 20.—

Skupno toraj fr. 600: V imenu poplavljenecv vsem darovalcem: Bog povrni!

Zima in brezposelni reveži. Kakor tički brez hrane in strehe v hudi zimi prihajajo trkat na okno tudi naši brezposelni od tu, iz Nemčije itd. Z vsemi moramo imeti usmiljenje ter jim po skromnih močeh pomagati. Verovati oziroma verjeti pa ni treba vsega vsem, posebno ne tistim, ki znajo veliko govoriti; taki so morda potrebni v posameznem slučaju, vredni pa m. lokdaj. — So pa med temi reveži slučajji, da bi se človek zjokal nad njimi. Dela ni, jela ni, strehe ni-naj gre v tej zimi peš domov ali naj se ubije? Naše oblasti pa odgovarjajo: „nema kredita!“ Če res ni pomoči, vsaj malo več človeškega obzira in dobre volje bi bilo treba pokazati!

Uradno imenovanje. Število tukajšnjih brezposelnih se je pomnožilo za 1. Je to izseljenški duhovnik, ki je bil pred

kratkim k brezposelnim uradno prištet. Ena nadloga več-kaj se pač hoče!

Izseljensko nedeljo smo lepo praznovali, tako lepo, da so nam domačini bili nevoščljivi. Pa so nam dali vseeno vse priznanje. Žal mnogi naši Slovenci radi revščine niso bili prisotni, še več jih pa ni bilo radi nerazumevanja ali morda užaljenosti? Pa že mora tako biti, vsi tako ne bi imeli prostora. Že tako je bilo prenapolnjeno!

Miklavž je hodil 5. dec. zvečer, pravi slovenski Miklavž, po slov. družinah k otrokom, ki so na izseljensko nedeljo tako lepo peli. Škoda le, da je imel zamudo! Mnogi so že spali. Dobili pa so vsi v dar sliko otroškega pevskega zbora (okrog 60), ki naj jo lepo hranijo za spomin!

Božični prazniki — kako jih bomo praznovali? Kakor sami hočete! Lepo po domače in krščansko lahko. Čas za spoved in sv. obhajilo posebej zveste. Polnočnica ob pol 2 h v novi župni cerkvi, ki bo prijetno zakurjena. Na sv. Dan slovesna slov. služba božia ob navadnem času v stari župni cerkvi, in pete litanije M. Božje.

Cité Jeanne d'Arc.

Na izseljenski proslavi v Merlebachu so sodelovali: 14 otrok-pevcev, pevski zbor „Zvon“, in igralci z veselo-igro: Mutasti muzikant. Vsi z lepim vspehom!

„**Polnočnica**“, prvič v Jeanne d'Arcu bo okrog pol 3 h zjutraj. Natančen čas bo sporočen posebej.

Creutzwald.

Naša slovenska kolonija bi bila skoraj zaspala. „Šlafhausi“ so že leto dni prazni. Družine so še ostale, okrog 30 po številu. Stanovanj pa je mnogo. Sarre et Moselle si zna pomagati. Vsi penzionisti (inozemci) iz Merlebacha, hajdi v Creutzwald! Tako se je slovenska kolonija v Creutzwaldu kar hitro pomnožila.

Nov slovenski cerkveni zbor. Samo ženski zbor, 9 po tevilu. Pa za začetek kar razveselivo! Za „špas“ smo začeli, zares hočemo nadaljevati! Nihče ni učen prišel na svet. Uči nas naš slovenski duhovnik, s katerim se prav prijateljsko razumemo. Vaje imamo kar v gostilni - v slovenski prostori! Pa v posebni sobi s klavirjem!

Slov. podp. društvo sv. Barbare je v nedeljo 10 dec. imelo izredno lep družinski večer. Cerkvene pevke so pripravljale otroke in jih naučile slovenskih pesmic, kakor so jih slišali na izseljenski praznik v Merlebachu, da bi z njimi iznenadile in razveselile slovenskega duhovnika. Ta se je šel na potepat po svetu in ni prišel, na žalost otrok in vseh. (Zakaj pa ne sporočite malo bolj natančno? Prav Vam je!)

„**Polnočnica**“ se vrši pri nas okrog pol 5 zjutraj, ko pride g. kaplan iz Jeanne d'Arcu. Prvič v Creutzwaldu in s sloven. petjem! Zato-nobeden ne bodi dremoten zaspan!

Umrja ie nepričakovano g. Vidic, mati 5 otrok! Družini naše sožalje! N. p. v. miru!

Stiring-Habsterdick.

Umrj je prežgodaj domači g. župnik Bour, pravi delavski duhovnik, ki je imel srce in razum za ubogega delavca, tudi slovenskega. Vse je imel enako rad, vsem brez razlike je pomagal. Skrešan je bil samo s kapitalom. S slovenskim duhovnikom je bil iskren prijatelj. Progreb je bil veličasten, naravno kraljevski! — Tudi Slovenci smo žalovali za njim in mu kličemo: Počivaj v miru, blaga duša!

Kolonija Habsterdick je bila dosedaj najbolj zapuščena slov. kolonija, a ne naimanjša, saj je v nji okrog 60 slov. družin. Preveč od rok je in na samem. Brez cerkve itd. Slovenske knjižnice se še najbolj med vsemi poslužuje. — Slovenska služba božia v Stiringu je radi smrti g. župnika Boura in pa radi neudeležbe za par mesecev prenehala. Res ni bilo primerne časa in daleč je bilo. Pozno, ne prepozno, je končno urejena v koloniji kapela, kjer bomo lahko imeli

nemoteno svoje slovenske službe božje. Škoda, da ni mogoče že za Božič. Zaenkrat gremo še v Merlebach k polnočnici, da ne bomo brez sv. maše na tak praznik. Avto samo dva franka, več ko polovico vožnje preskrbi naš g. kaplan.

Pismo iz Merlebacha.

Naj se še delavci iz Merlebacha enkrat oglasimo v našem listu.

V nedeljo 3. decembra smo obhajali izseljeniški praznik. In ravno ta dan smo videli, da je nas slovenskih krtinov še mnogo tukaj, ker je bila dvorana do zadnjega kotička prenapolnjena. Spored je bil krasen in bogat, saj je trajal nad 6 ur.

Peli so: zbor nad 60 otrok, Triglav iz Merlebacha, Zvon iz Jeane d'Arca in slovenski cerkveni zbor iz Merlebacha.

Izredno lepo, naravno in ganljivo je bila podana žaloigra iz slovenskega izseljeniškega življenja „Za srečo v nesrečo“ od slovenskih igralcev iz Merlebacha in Freyvinga. Za dobro voljo so poskrbeli igralci iz Jeane d'Arca z veselo igro „Mutasti muzikant“, enako otroci z živo sliko „Mladi Slovenci na dopustu v domovini“. Proslava je pokazala, da Slovenci nekaj znamo. Tudi slovenski orkester, ki je dovršeno podal Jakljeve „Slovenske bisere“, je pripomogel k temu, Kakšne utis je naredila proslava, sklepamo iz govora tukajšnjega g. župnika, ki je posebej povdaril, da se kar načuditi ne more, da je slovenski narod tako nadarjen.

Za prireditev gre pa največja zasluga našemu slovenskemu duhovniku g. Silvestru Skebetu. Ponosni smo, da imamo človeka med sabo, ki neumorno in nepristransko deluje, versko, prosvetno in podporno. Ta in oni je že poskušal razne med nami, a nobeden ni imel uspeha, ker je vsak le na to gledal, kako bi sebi koristil, ubogega delavca pa izkoriščal. Naj omenimo samo nekega političnega izgnanca iz Jugoslavije, ki se je tu predstavljal kot bivši jugoslovanski major in ustanovil kot edino zveličavno društvo „Jugoslovansko kolonijo“. Pobirala se je visoka clanarina, obetalo se veliko dobrega, uspeh pa je bil ta, da je bilo veliko Slovencev, ki niso trobili v njegov rog, odpuščenih od dela in celo izgnanih iz Francije. Ko mu je končno odklenkalo, je z blagajno in pajdaši izginil.

Vse drugače je naš slovenski duhovnik. On ne vpije na glas, da je Jugoslovan, pač pa to dejanski pokaže, in to je pokazal tudi izseljenski praznik. Zato čast mu! Želimo samo, da bi ostal dolgo med nami in nas spet kmalu razveselil s podobno prireditvijo.

Nekaj moramo pa vsekakor še omeniti pri tej priliki, da smo namreč užaljeni, ker na dvakratno vabilo ni bilo na to proslavo našega konsularnega zastopnika, niti odgovora nismo prejeli. Iz tega sklepamo, da za nas nima posebnih interesov.

Ivan Simončič,
strelni mojster.

Dopis iz St. Marie.

Tudi mi se hočemo oglasiti. Pogumno korakamo naprej. Poleg „Saveza“ smo si ustanovili še dva društva pevski „Triglav“ v St. Marie in Werk-Arbeiterverein. Oba sta bila ustanovljena tekom 14 dni. Predsednik društva Franc Modic, tajnik Silvester Pavlenič, blagajnik Ivan Drač, predsednik Janez Johant in 2 odbornika Alojz Simončič in Iganc Kink.

Voščilo.

Slovenski izseljeniški duhovnik iz Merlebacha želi vsem Jugoslovanom v področju Jugos. kat. Misije v Merlebachu: **BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!**

AUMETZ.

Smrt v Audun le Tich.

Precej Slovencev že čaka na pokopališču v Audun le Tich boljšega vstajenja. 18. okt. smo zopet spremili k začasnemu počitku Pirih Maksa iz župnije Podmelec pri Tolminu. Pljuč-

nica ga je rešila skrbi za vsakdanji kruh v starosti 32 let. — Pred par meseci je bil doma na dopustu in se je baje silno težko od doma poslovil, kakor bi vedel, da tu na zemlji svojih domačih ne bo več videl. Upamo, da se bo z njimi sešel v večnem veselju, saj je umrl potolažen s sv. zakramenti.

Giraumont.

Pred kratkim smo z veseljem sprejeli v svojo sredo g. Kraner Ludvika, organista in pevovodjo. Na njegovo inicijativo smo ustanovili pevsko društvo, ki ima obenem tudi značaj podpornega društva. Za petje smo še vedno navdušeni in se zbiramo k pevskim vajam na stanovanju g. pevovodje trikrat na teden. Za okoli božiča pripravljamo spevoigro: Snubači. Vse bližnje Slovence pa že zdaj k tej prireditvi vabimo. Obenem pa skrbimo tudi za cerkveno petje in pojemo vsake tri tedne pri slovenskih večernicah. Za to priliko prihaja k nam g. izselj. duh iz Aumetza. Enkrat so nas prišli poslušat tudi Slovenci iz sosednje kolonije Ste. Marie aux Chènes. Kar cel tovorni avto jih je prišlo. Naj nas le še kaj večkrat obiščejo. Je bolj lušno če nas je več skupaj. Vsaj pri naši prireditvi se zopet vidimo. Torej na svidneje.

Delo se dobi!

Kranjska industrijska družba išče strokovnih delavcev, ki so jugoslovanski državljani in izvežbani za dela pri napravah za proizvodnjo tanke pločevine, torej valjalci ter delavci pri pečeh in pri škarjah v obratih, ki izdelujejo tanko pločevino (nemško se temu pravi Feinblechwalzwerke). Družba bi take delavce zaposlila na Javorniku pod precej ugodnimi pogoji. Kdor od jugoslovanskih delavcev, ki je v tem izvežban in bi želel zaposlitve v domovini, naj piše na naslov: Franc Terseglav, urednik Slovenca, Ljubljana, Jugoslavija.

SEVERNA FRANCIJA.

Oglavljen. Dne 24. oktobra je z glavo plačal Poljak Anton Chwodzinski umor nad policajem Duclermotier v Noyelles s. Lens. Oglavili so ga v Béthune. Ta žalostni, ne- navadni prizor so šli tudi nekateri naši pogledat.

Moderno. V neki naši koloniji se vedno bolj množijo udovci pri živih ženah. Je že kot kaka nalezljiva bolezen. Se že skoro več ne čudimo, ko zremo o kaki novi dezertarki.

Zene, pamet! Pot, ki pelje proč od moža in družine, pelje v nesrečo.

Srebrni jubilej monsignora Valentin Župančiča.

V industrijskem okraju severne Francije, v Pas de Calais, prebiva med svojimi rojaki že 7 let izseljenski duhovnik, prevetli gospod župnik in monsignore Valentin Župančič. — Požrtvovalno in nesebično dela tam kot dober pastir daleč od svoje mile domovine za izseljence; on živi in čuti s svojimi ljudmi, jih pastorira, jih obiskuje in jih vzgaja za Boga, cerkev in domovino. Izseljenci v severni Franciji zatorej spoštujejo svojega gospoda kot svojega duhovnega voditelja in dobrega očeta; in za njih je bilo veliko veselje, ko so smeli obhajati v nedeljo, dne 12. novembra, srebrni jubilej svojega dobrega gospoda. Odbor Društva svete Barbare v Liévin in zlasti njegov neutrudni in blagi predsednik Vincec Tuhtar je bil prav dobro pripravil slavnost in povabil tudi Slovence iz okolice..... Bilo je ganljivo, ko so Slovenci severne Francije in njihove zastave iz Liévin, Méricourt, Bruay, Sallaumines in drugih krajev v nedeljo, dne 12. novembra, spremili gospoda jubilarja od župnišča v cerkev sv. Petra..... Godba rudniške družbe v Lensu je igrala pred cervijo in v cerkvi.... Pri slovesni sveti maši, katere so se udeležili tudi jugoslovanski konzul dr. Sava Spasajević, gospa inženjerjeva de la Taille — gospod inženjer je bil službeno zadržan —, šolski ravnatelj Bouquet in drugi visoki gostje, sta jubilarju asistiral francoski župnik curé Carton in nemški župnik Tensundern; slovenski

cerkveni pevski zbor je zapel lepe slovenske pesmi. V svoji pridigi je gospod konzistorijalni svetnik Tensundern razlagal visoko dostojanstvo duhovskega stanu in je pokazal, da je božja volja, tudi v tujini ostati vdano in zvesto Kristusi in obenem njegovemu namestniku, duhovniku, ki je kot dober pastir zapustil svojo milo domovino iz ljubezni do svojih rojakov. Po sveti maši se je obrnil gospod župnik Carton v srčnih besedah na svojega sobrata in mu je voščil božjega blagoslova za njegovo bodoče delovanje v vinogradu Gospodovem. Hvaležno in veselo smo zapeli zahvalno pesem.

Popoldne ob tveh se je zbrala v dvorani velika slovenskega množica, da čestita in spoštuje in hvali in obdaruje gospoda jubilarja. Načelnik Vincec Tuhtar je vse prisrčno pozdravil zastopniki različnih društev, med njimi zvezni predsednik Blaž Župančič, so govorili, jugoslovanski konzul gospod dr. Spasajević je čestital kot zastopnik Kraljevine Jugoslavije, francoske župnik Carton v imenu Francozov, konzistorijalni svetnik Tensundern v imenu Vestfalskih Slovencev. Otroci pa so prav lepo deklamirali v mili slovenščini, pa tudi v hrvaščini in francoščini. Pevski zbor je večkrat nastopil in igra „Junaška deklica“ (blažena Jeana d'Arc) je globoko vplivala na vse, na Slovence, Hrvate in Francoze..... Cela slavnost se je vršila prav sijajno in ganljivo; in ko se je presvetli gospod jubilar monsignore Župančič najiskrenejše zahvalil za vso ljubezen in vdanost, so bili vsi enega srca in ene misli in čutili smo vsi: kako lepo je, v tujini živeti med seboj kot bratje in sestre in v tujini ostati zvesti svojemu Bogu in svojemu narodu..... O da bi domovina tudi ostala zvesta svojim sinovom in hčeram na tujem! Izseljenska nedelja, dne 3. decembra, naj združi ožjo domovino z tujino!

Liévin P. de C.

Zahvala. Preveč vas je, ki ste sodelovali o priliki moje 25 letnice, da bi se mogel vsakemu posebej zahvaliti in mu reči: Najlepša hvala in Bog plačaj za vsa vaša voščila, častitke in darila! Zato mi dovolite, da se v našem ljubem glasilu Rafaelu vsem najprisrčneje zahvaljujem.

Hvala gosp. svetniku Tensundern za lepi govor v cerkvi in dvorani, hvala domačim in tujim društvom za prireditve slavnosti in za udeležbo, hvala našim hrvatskim družinam, ki so ob tej priliki najlepše pokazale, da so z nami enega srca, hvala vsem malim in velikim, ki ste kakorkoli sodelovali!

Mnogi ste naredili dolgo pot v teh težkih gospodarskih časih, mnogi se niste ustrašili žrtev ne na času, ne na denarju, da ste omogočili lepo slavnost, ki je bila ob enem slavnost celega našega rodu v tujini, ki se je tako pokazal tudi v najlepši luči pred domačini Francozi.

Naj bo srebrni venec, ki ste ga poklonili, znamenje ljubezni, ki naj nas veže v složnem delu za dušni in telesni dobrobit našega naroda na tujem! Val. Župančič.

Odlikovana škofija. V škofijo Arras spada največ jugoslovanih v severni Franciji. Tu so naše večje kolonije Lens, Liévin, Bruay, Sallaumines, Wingles, Meurchin i.t.d. Zato nas mora življenje v tej škofiji posebno zanimati.

Omeniti je treba letošnja posebno številna romanja v Lourdes iz škofije Arras. Pri tem je bila ta škofija posebno odlikovana po izrednih milostih. Nič manj kot pet težko bolnih je bilo le ob romanju v juniju ozdravljenih. Veseli in srečni so se vračali romarji domov hvaleč Boga in Marijo, Lurško Gospo.

Naj ti čudeži ozdravijo dušno slepoto mnogih naših rojakov in poživijo v vseh vero in utrdijo krščansko življenje.

Meurchin. Izgubili smo zopet enega izmed naših dobrih mož rudarja Alojzija Golouha. Jetika, ki se vedno pogostneje javlja med našimi delavci, ga nam je vzela. Dolgo ji je kljuboval in se vstavljal, a naposled je omagal. Dobro pripravljen z molitvijo in sv. zakramenti je zapustil to solzno dolino.

Imel je veličasten pogreb, znamenje kako je bil priljubljen. Ko je v slovo ob grobu spregovoril zvezni predsednik nekaj besed, je bilo malokatero oko brez solz. Možu, ki je tako rad prebiral našega Rafaela, naj sveti večna luč!

Bruay-en-Artois.

Trgatev. Kaj, v severni Franciji pa trgatev, ko še kuruza ne uspeva! Pa je le bila prav vesela vinska trgatev pri nas. Priredilo jo je društvo sv. Barbare. Da ni ob takih prilikah brez petja se razume. Nastopil je društveni pevski odsek in zapel več lepih naših pesmi.

Društveno gibanje. Pod marljivim režiserjem gosp. Simonič so nam naši igralci lepo podali igro: Prisega o polnoči. Pevski odsek društva sv. Barbare je pod vodstvom tovariša gosp. Zupančiča odpel več krasnih pesmi.

Ta večer je bil tem lepši, ker nas je obiskal znani prijatelj Slovencev gosp. svetnik Tensundern iz Nemčije in nas nagovoril. Žal, da se je mogel le kratek čas pomuditi med nami. Pa na gotovo in daljše na svidenje ob prihodnji priliki.

NEKAJ ZA SMEH.

Učitelj: „Vzemimo, da pride eden izmed vas mrzlo zimsko jutro v mojo vežo na vodovod po vodo. Pipa je popolnoma v redu, a vendar voda ne teče. Kaj se je zgodilo?“
Martinek v zadnji klopi: „Vodo so vam zaprli, ker je niste plačali.“

* * *

Preiskovalni sodnik: „Ali vam je kdo pomagal pri vlomu v trgovino?“

„Bog obvaruj! V teh hudih časih si vendar ne morem privoščiti pomočnika!“

In nekaj resnega.

Seveda, ko bi z eno Zdravo Marijo naredili lepo vreme, če bi z enim rožnim vencem izbrisali dolg, če bi z eno božjo potjo odgnali bolezen, bi vsi leteli k Materi božji in od same „vere bi postali brezverci.....“

Vera ne trguje s svetnimi dobrinami!

Banka Baruch ♦ Paris

Naslov za brzojavke:
JUGOBARUCH PARIS 22

15, rue Lafayette, 15

Telefon: Trinité 81-74
Trinité 81-75

Banka Jugoslovanskih, Cehoslovaskih in Poljskih izseljencev v
Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu

Nakazuje denar v vse kraje Jugoslavije najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Na izrecno zahtevo pošlje dinarske bankovce tudi v Holandijo.

Vsi poštni uradi v Holandiji sprejemajo vplačila na naš
ČEKOVNI RAČUN STEVILKA 145866

Položnice se dobe pri vseh poštnih uradih kakor tudi pri nas brezplačno. Hitra in točna postrežba.

AMSTERDAMSKA BANKA

podružnice v delavskem revirju
HEERLEN, Oranje Nassastr. 13
HOENSBROEK, Kowenderstr. 35
BEEK pri Lutterade

KAPITAL 50,000.000 GOLD.
RAZERVE 47,000.000 GOLD.

Nakazujemo denar v vse kraje v Jugoslaviji.
Tu se dobe vedno dinarji po najboljši valuti.

Najboljši in najprimernejši holandski katoliški dnevnik za Slovence v Limburgu je

IMBURGSCH DAGBLAD

S SVOJO VISOKO ZAVAROVALNICO

UPRAVA: HEERLEN, NOBELSTRAAT No 13.

PODRUZNICE: KERKRADE, Einderstraat 38
SITTARD, St. Petrusstraat 4
MAASTRICHT, Stationstr. 43

Narocnina: cetrletno 2.65 fl, mesecno 0.90, in tedensko 0.20 fl.